

Informe 8/2022, de 17 de novembre, de la Junta Consultiva de Contractació Pública de Catalunya (Comissió Permanent)

Assumpte: Consideració com a prestacions de caràcter intel·lectual dels serveis d'arquitectura, enginyeria, urbanisme i consultoria previstos amb aquestes denominacions al Reglament (CE) núm. 2195/2002 del Parlament Europeu i del Consell, pel qual s'aprova el Vocabulari comú de contractes públics (CPV)

ANTECEDENTS

I. Des de la confederació patronal PIMEC, Micro, petita i mitjana empresa de Catalunya, s'ha sol·licitat l'informe d'aquesta Junta Consultiva de Contractació Pública en relació amb la "interpretació de la disposició addicional 41a, articles 145.3.g) i 145.4 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (LCSP), sobre les prestacions de caràcter intel·lectual, en relació als serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme".

La petició d'informe adjunta un "Informe sobre els criteris de valoració aplicables als contractes de serveis amb prestacions de caràcter intel·lectual" en el qual, després de fer referència al marc normatiu, s'al·ludeix als "antecedents jurisdiccionals i a la doctrina dels tribunals administratius" de recursos contractuals, assenyalant l'existència de dues postures diferenciades, d'una banda, la relativa a considerar com a prestacions intel·lectuals les que comporten creativitat, originalitat i innovació o que encaixen en la definició de prestacions que són objecte de propietat intel·lectual del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril (TRLPI) i, d'altra banda, la que entén que no s'ha de prendre en consideració aquest TRLPI, ni es requereix l'anàlisi d'aquells elements per a la determinació del caràcter de intel·lectual de les prestacions enumerades en la disposició addicional quaranta-unena de la LCSP, en tant que el tenen *ex lege*. En aquest ordre de consideracions, l'escrit concreta les qüestions sobre les que es sol·licita informe, en els termes literals següents:

"1. És jurídicament correcte interpretar o establir limitacions o condicionants a les disposicions del Reglament (CE) n° 213/2008 de la Comissió, de 28 de novembre de 2007, que modifica el Reglament (CE) n° 2195/2002 del Parlament Europeu i del Consell, pel qual s'aprova el Vocabulari comú de contractes públics (CPV) i les Directives 2004/17/CE i 2004/18/CE del Parlament Europeu i del Consell sobre els procediments dels contractes públics, en allò referent a la revisió del CPV sobre la base de una llei nacional, com ara el Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel que s'aprova el text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual?

2. A la vista de la literalitat de la Disposició Addicional 41a LCSP, segons la qual "Se reconoce la naturaleza de prestaciones de carácter intelectual a los servicios de arquitectura, ingeniería, consultoría y urbanismo, con los efectos que se derivan de las previsiones contenidas en esta Ley" ¿han de considerar-se serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme aquells que, amb aquestes respectives denominacions, es classifiquen al Reglament (CE) n° 213/2008 de la Comissió, de 28 de novembre de 2007, que modifica el Reglament (CE) n° 2195/2002 del Parlament Europeu i del Consell, pel qual s'aprova el Vocabulari comú de contractes públics (CPV) i les Directives 2004/17/CE i 2004/18/CE del Parlament Europeu i

del Consell sobre els procediments dels contractes públics, en allò referent a la revisió del CPV?

3. Ha d'entendre's que, en ordre a l'adjudicació dels contractes de serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme que, amb aquestes respectives denominacions, es classifiquen al Reglament (CE) n° 213/2008 de la Comissió, de 28 de novembre de 2007, que modifica el Reglament (CE) n° 2195/2002 del Parlament Europeu i del Consell, pel qual s'aprova el Vocabulari comú de contractes públics (CPV) i les Directives 2004/17/CE i 2004/18/CE del Parlament Europeu i del Consell sobre els procediments dels contractes públics, en allò referent a la revisió del CPV, "los criterios relacionados con la calidad deberán representar, al menos, el 51 por ciento de la puntuación asignable en la valoración de las ofertas" tal i com prescriu l'art. 145.4 LCSP?"

II. L'article 4.1 del Decret 376/1996, de 2 de desembre, de reestructuració de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya, estableix que aquesta Junta Consultiva informa sobre les qüestions que, en matèria de contractació pública, li sotmetin, entre altres, les organitzacions empresarials representatives dels sectors afectats per la contractació administrativa. D'altra banda, l'article 11.3 del mateix Decret atribueix a la Comissió Permanent l'aprovació dels informes corresponents.

CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

I. L'escrit de petició d'informe planteja si han de rebre la qualificació i el tractament com a prestacions de caràcter intel·lectual, als efectes de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP), tots els serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme establerts amb aquesta denominació al Reglament (CE) núm. 2195/2002 del Parlament Europeu i del Consell de 5 de novembre de 2002, pel qual s'aprova el Vocabulari comú de contractes públics (CPV), modificat pel Reglament (CE) núm. 213/2008, i, per tant, inclosos en els CPV corresponents; o bé només aquells serveis d'aquestes categories que són objecte de propietat intel·lectual, és a dir, que d'acord amb l'article 10 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril (TRLPI), consisteixin en creacions originals literàries, artístiques o científiques expressades per qualsevol mitjà o suport, tangible o intangible, actualment conegut o que s'inventi en el futur. Així mateix planteja, en aquest segon cas, si el fet de tenir en compte la normativa sobre propietat intel·lectual a l'efecte de la determinació de quins serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme s'han de considerar de caràcter intel·lectual, comportaria una interpretació o l'establiment de limitacions o condicionants a les disposicions d'aquell Reglament comunitari pel qual s'aprova el CPV, que s'hagués de considerar viable jurídicament.

La determinació de quins contractes s'han de considerar inclosos en les categories de serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme és rellevant ateses les especialitats que estableix la LCSP respecte de les prestacions qualificades com de caràcter intel·lectual, consistents principalment en el fet que el preu no pugui ser l'únic factor determinant de l'adjudicació i que els criteris relacionats amb la qualitat hagin de representar, almenys, el 51% de la puntuació assignable en la valoració de les ofertes (article 145 de la LCSP); que en el

procediment obert simplificat, en cas que hi hagi criteris avaluables mitjançant un judici de valor, la seva ponderació no pugui superar el 45% del total; i que no resulti d'aplicació el procediment obert simplificat abreujat per contractar aquest tipus de prestacions (article 159 de la LCSP).

Per dur a terme aquesta determinació convé assenyalar en primer lloc que són diverses les previsions en la normativa de contractació pública en les quals s'atribueix expressament la qualificació de prestacions de caràcter intel·lectual als serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme. Així, en l'article 143, en fer referència a la possibilitat d'utilitzar la subhasta electrònica quan les prestacions que constitueixen l'objecte del contracte no tinguin caràcter intel·lectual "com els serveis d'enginyeria, consultoria i arquitectura"; en els articles 145 i 159, en al·ludir a contractes que tinguin per objecte prestacions de caràcter intel·lectual "com els serveis d'enginyeria i arquitectura"; i en l'article 160, en preveure que és especialment adequat el procediment restringit quan es tracta de serveis intel·lectuals d'una complexitat especial "com és el cas d'alguns serveis de consultoria, d'arquitectura o d'enginyeria".¹

Aquestes referències culminen amb el reconeixement exprés com a prestacions de caràcter intel·lectual, en la disposició adicional quaranta-unena de la LCSP –i en la disposició adicional dissetena del Reial decret llei 3/2020–, als serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme, amb els efectes que es deriven de les previsions que conté aquesta llei.²

Per la seva banda, la Directiva 2014/24/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre contractació pública, fa esment als "serveis intel·lectuals" preveient que no poden ser objecte de subhastes electròniques determinats contractes públics de serveis i d'obres que tenen per objecte prestacions de caràcter intel·lectual (article 35) i assenyalant que són prestacions de caràcter intel·lectual, a títol d'exemple, "algunos servicios de consultoría, de arquitectura o de ingeniería, o grandes proyectos relacionados con las tecnologías de la información y de las comunicaciones (TIC)" (considerant 43), "la elaboración

¹ Previsions que es contenen en els mateixos termes en els articles 97, 66 i 83, respectivament, del Reial decret llei 3/2020, de 4 de febrer, de mesures urgents, pel qual s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol diverses directives de la Unió Europea en l'àmbit de la contractació pública en determinats sectors; d'assegurances privades; de plans i fons de pensions; de l'àmbit tributari i de litigis fiscals.

² Aquesta disposició es va incloure en la LCSP en el tràmit d'[esmenes al Projecte de llei](#) –esmenes núm. 425, 794 i 963, amb la justificació en la primera de "prever de manera expressa en el Projecte de Ley que tendrán en todo caso la naturaleza de contratos de servicios que tienen por objeto prestaciones de carácter intelectual los de arquitectura, urbanismo, ingeniería y procesamiento de datos, a los efectos de dotar a los mismos de una mayor seguridad jurídica y sin perjuicio de las demás tipologías de contrato que puedan encuadrarse dentro de esta definición"; i en la segona i la tercera que "la Directiva Comunitaria 2014/24/UE que se traspone mediante el Proyecto de Ley, destaca el carácter singular que tienen las licitaciones públicas en las que se adjudican servicios sobre Arquitectura, Ingeniería, Consultoría o Urbanismo, al tratarse de prestaciones de carácter intelectual, tanto por los profesionales que intervienen, como por el objeto de las ofertas y propuestas. Por ello, una adecuada trasposición de dicha Directiva Comunitaria requiere contemplar de manera específica la regulación de tales servicios profesionales, para asegurar el cumplimiento de los criterios de calidad de las ofertas y correcta realización de la prestación, en beneficio de los consumidores y usuarios y del interés público para garantizar una utilización eficiente de los recursos y ahorros en los costes de inversión y conservación".

de proyectos de obras” (considerant 67 i article 35) i “la asesoría o los servicios de arquitectura” (considerant 94).

D'altra banda, el Reglament (CE) núm. 2195/2002, ja esmentat, aprova un sistema de classificació únic aplicable als contractes públics, el CPV, amb la finalitat de normalitzar les referències utilitzades pels òrgans de contractació i les entitats adjudicatadores per descriure l'objecte dels seus contractes, de manera que es facilita la identificació de licitacions i adjudicacions en qualsevol país de la Unió Europea sense necessitat de traduccions. Així, la finalitat dels codis CPV és descriptiva i classificatòria i, per consegüent, als efectes de jutjar si la nomenclatura assignada és correcta, és rellevant que el contracte quedi descrit amb la referència escollida.³

Per tant, la nomenclatura CPV és un sistema d'identificació i categorització de totes les activitats econòmiques susceptibles de ser contractades mitjançant licitació pública a la Unió Europea, que té com a funció principal permetre identificar licitacions i adjudicacions, sense necessitat de traduccions, que a vegades poden resultar imprecises. Així, la LCSP estableix expressament en l'article 2.4 que, a l'efecte d'identificar les prestacions que són objecte dels contractes que regula, s'utilitza el Vocabulari comú de contractes públics (CPV) –transposant l'article 23 de la Directiva 2014/24/UE que disposa que “toda referencia a nomenclaturas en el marco de la contratación pública se hará utilizando el «Vocabulario común de contratos públicos (CPV)» aprobado por el Reglamento (CE) nº 2195/2002”.

En tot cas, i atès que el TRLPI fa referència a les prestacions que poden ser objecte de propietat intel·lectual, cal respondre la qüestió relativa a la relació entre el Reglament (CE) núm. 2195/2002 i el TRLPI en el sentit que, sense posar en dubte la primacia del dret comunitari i de l'aplicació directa del Reglament (CE) núm. 2195/2002⁴, l'eventual presa en consideració de les previsions del TRLPI per a la determinació de quines prestacions s'han de considerar incloses en els serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme, atesa la seva qualificació en la disposició addicional quaranta-unena de la LCSP com de caràcter intel·lectual, no sembla que comportés la interpretació, ni l'establiment de limitacions o condicionants d'aquest Reglament (CE) núm. 2195/2002 com es qüestiona en l'escrit que acompanya la petició d'informe –i això al marge que aquesta aplicació o presa en consideració es consideri o no procedent, qüestió que s'analitzarà tot seguit.

³ Així s'indica pel Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals (TACRC), entre altres, en les resolucions [11/2022, de 14 de gener](#), i [244/2022, de 24 de febrer](#) –que es reproduïxen en la [Resolució 543/2022, de 13 de maig](#)–, i pel Tribunal Administratiu de Contractació Pública de la Comunitat de Madrid en la [Resolució 145/2018, de 9 de maig](#). I en el [Manual del Vocabulari Comú de Contractes Públics \(CPV\)](#) es preveu que “las entidades adjudicadoras deben buscar el código que responda a sus necesidades con la mayor precisión posible. Se puede, desde luego, utilizar más de un código en los formularios normalizados destinados a la publicación de los anuncios de contratos públicos (...). Esto será necesario, por ejemplo, si no hay ningún código específico que resulte adecuado. En tales casos, sin embargo, el primero de los códigos utilizados deberá considerarse el título y será, por tanto, algo más general (con más ceros al final) que los otros códigos”.

⁴ D'acord amb l'article 288 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea, els reglaments són actes jurídics que tenen un abast general i que són obligatoris en tots els seus elements i directament aplicables en cada Estat membre, de manera que tenen efecte directe. A més, en virtut del principi de primacia del dret comunitari, en cas de contradicció o conflicte entre una norma europea i una norma nacional, els jutges nacionals no han d'aplicar la norma interna a favor de la comunitària.

Certament, ambdues normes tenen objectes i un paper diferent en la determinació de les prestacions que tenen caràcter intel·lectual, de manera que el TRLPI defineix quines prestacions són objecte de propietat intel·lectual, la qual cosa pot portar a presumir aquell caràcter, i el Reglament (CE) núm. 2195/2002 categoritza l'objecte dels contractes en funció dels CPV, motiu pel qual es planteja la qüestió de si tots els serveis recollits en aquell Reglament (CE) sota els CPV d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme s'han de considerar prestacions de caràcter intel·lectual als efectes de la LCSP, en la mesura que la disposició addicional quaranta-unena de la LCSP els reconeix aquest caràcter –qüestió que, cal apuntar ja ara, és diferent a la de si aquesta llista de serveis de la disposició addicional quaranta-unena de la LCSP és *numerus apertus*, de manera que, a més dels serveis esmentats, es poden considerar, sobre la base del TRLPI, altres serveis com de caràcter intel·lectual que no tenen el reconeixement com a tals en la LCSP.

II. Per donar resposta a aquestes qüestions convé recordar l'evolució interpretativa de la doctrina i la jurisprudència que, en els primers pronunciaments, afirmaven la necessitat de recórrer al TRLPI per determinar quines prestacions s'havien de considerar de caràcter intel·lectual.

Així, inicialment, es va considerar que per rebre una prestació la qualificació de caràcter intel·lectual, havia de comportar l'existència d'un element immaterial no quantificable, sotmès a criteris subjectius per la pròpia naturalesa de la prestació i associat als processos mentals pròpiament humans, que impliqués l'ús de les més altes facultats intel·lectives humanes, especialment d'aquelles que suposessin innovació o un cert grau de creativitat. En definitiva, seguint aquesta interpretació, no tots els serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme tenien la naturalesa de prestacions de caràcter intel·lectual, en la mesura que per poder tenir aquest caràcter, era necessari que tinguessin components de creativitat, innovació o originalitat, de conformitat amb la normativa de propietat intel·lectual.⁵

Tanmateix, cal tenir en compte que aquests primers pronunciaments es van establir sota un règim jurídic que no contenia cap previsió semblant a l'actual disposició addicional quaranta-unena de la LCSP, motiu pel qual aquesta interpretació ha evolucionat cap a un posicionament actual unànim –pràcticament–, en el sentit d'entendre que els serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme inclosos en la disposició addicional quaranta-unena de la LCSP són prestacions de caràcter intel·lectual *ex lege*, sense necessitat, per tant, de recórrer

⁵ Per exemple, en la [Resolució 964/2017, de 19 d'octubre](#), fent referència a la derogada Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals, i respecte d'un servei d'assistència tècnica, el TACRC afirma que "siendo que en toda prestación de servicios intervienen en mayor o menor medida funciones humanas intelectivas, debe interpretarse que la Directiva se refiere a aquellos contratos con prestaciones análogas al proyecto de obras; es decir, que impliquen una actividad en que predomina el elemento inmaterial no cuantificable asociado a los procesos mentales propiamente humanos, y, además, implique el uso de las más altas facultades intelectivas humanas; destacadamente, aquellas que suponen innovación o un cierto grado de creatividad". El mateix TACRC reproduïx aquesta Resolució, també amb ocasió d'un recurs fonamentat en la Llei 31/2007 i, per tant, abans de l'atribució expressa del caràcter intel·lectual dels serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme en la disposició addicional dissetena del Reial decret llei 3/2020, de 4 de febrer, ja esmentat, en la [Resolució 544/2018, d'1 de juny](#), la qual va ser confirmada per l'Audiència Nacional en la [Sentència de 25 de juny de 2019](#) (rec. 700/2018).

al TRLPI per a la determinació d'aquest caràcter –si bé, certament, aquesta evolució va comptar amb un període en què, estant ja vigent la disposició adicional quaranta-unena de la LCSP, encara es mantenia la postura de les resolucions emeses abans del reconeixement exprés del caràcter intel·lectual per dita disposició adicional.⁶

Per tant, actualment el criteri quasi unànimement mantingut pels tribunals i els òrgans consultius específics en matèria de contractació pública, i cal avançar ja que compartit per aquesta Junta Consultiva de Contractació Pública de Catalunya, és que tots els serveis inclosos en les categories d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme enumerades en la disposició adicional quaranta-unena de la LCSP s'han de considerar prestacions de caràcter intel·lectual per disposar-ho així expressament la LCSP, sense que sigui necessari comprovar ni motivar que hi concorren elements de creativitat, originalitat o innovació.⁷

⁶ En concret, en aquest període en què, malgrat ser ja vigent la LCSP, es va mantenir encara el criteri de considerar com a prestacions intel·lectuals aquelles que comportessin creativitat, originalitat i innovació, el TACRC va emetre les resolucions [1250/2019, de 4 de novembre](#), [1449/2019, d'11 de desembre](#), i [637/2021, de 28 de maig](#). També va seguir aquesta línia interpretativa el Tribunal Administratiu de Recursos Contractuals de la Junta d'Andalusia en les resolucions [388/2019, de 14 de novembre](#), i [1/2020, de 10 de gener](#), així com el Tribunal Superior de Justícia de Galícia en la [Sentència núm. 187/2020, de 18 de setembre \(rec. 7415/2019\)](#) –el criteri del qual el comparteix el Tribunal Superior de Justícia d'Extremadura en la [Sentència núm. 181/2021, de 26 d'abril \(rec. 558/2020\)](#), sobre la qual el Tribunal Suprem té pendent resoldre un recurs de cassació ([Interlocutòria de 3 de març de 2022](#), rec. 4379/2021). Per la seva banda, la Junta Consultiva de Contractació Pública de l'Estat en l'[Informe 20/19](#), després d'assenyalar que la disposició adicional quaranta-unena reconeix expressament la condició de serveis intel·lectuals als contractes de serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme, afirma “sin que con ello quede acotado el tipo de servicios que reúnen estas características a los efectos de la aplicación de las previsiones legales” i que “se trata, por lo tanto, de un concepto jurídico indeterminado que exige una valoración circunstanciada de cada supuesto para alcanzar una conclusión”. Així mateix, la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de les Illes Balears en l'[Informe 1/2019, de 29 de gener de 2020](#), va mantenir encara la postura que procedia l'anàlisi del caràcter intel·lectual també dels serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme, si bé posteriorment la canvia, en l'[Informe 1/2022, de 29 d'abril](#), passant a entendre que “en virtud de la DA 41ª LCSP, se tiene que conceder el reconocimiento de prestaciones intelectuales *ex lege* a los servicios de arquitectura, ingeniería, consultoría y urbanismo”.

⁷ Així, en la Resolució [1300/2021, de 29 de setembre](#), el TACRC –en relació amb el Reial decret llei 3/2020, que conté la mateixa previsió que la disposició adicional quaranta-unena de la LCSP–, fa referència expressa a aquest canvi de criteri motivat pel canvi normatiu assenyalant que “la doctrina establecida bajo la vigencia de la normativa anterior a la actual LCSP no puede mantenerse en la actualidad”. Aquesta nova postura és la que s'ha mantingut pel TACRC des d'aleshores i es recull, per exemple, en les resolucions [1595/2021, de 12 de novembre](#), i [1768/2021, de 2 de desembre](#). I si bé aquesta postura també s'havia pres, i abans, pel Tribunal Administratiu de Contractes Públics de Canàries en les resolucions [70/2019](#) i [71/2019](#), ambdues d'1 d'abril, assenyalant que “constituyendo la prestación objeto del contrato licitado, un servicio de ingeniería, el mismo tiene la naturaleza de prestación intelectual, en virtud de lo dispuesto en la antedicha disposición adicional cuadragésimo primera de la LCSP, sin que quepa realizar otra consideración sobre la misma, pues donde la ley no distingue, no es posible hacer diferenciación alguna entre prestaciones de la misma naturaleza”, en les més recents resolucions [221/2021, de 30 de juliol](#), i [177/2022, de 20 de juliol](#), torna a fer esment al “necesario carácter innovador, creativo u original que se requiere para entender que tienen la condición de intelectuales a efectos de lo previsto en el artículo 145 de la LCSP” les prestacions d'un contracte de servei de direcció d'obra i al fet que “siendo el servicio de arquitectura o ingeniería licitado susceptible de generar un producto protegido por un derecho de propiedad intelectual, no cabe duda alguna de que

Així, en tant que són prestacions de caràcter intel·lectual les dels serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme per disposició legal, i tenint en compte que, com ja s'ha indicat, en matèria de contractació pública el sistema d'identificació i de categorització de les activitats econòmiques és el CPV establert pel Reglament (CE) núm. 2195/2002, de manera que la determinació de tots els objectes contractuals s'ha d'efectuar prenent-lo en consideració, procedeix concloure que els serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme són aquells continguts en els CPV d'aquests serveis, i tots ells han de tenir la consideració de prestacions intel·lectuals als efectes de la LCSP. Així, la determinació d'aquests objectes caldrà fer-la prenent en consideració el títol del codi CPV, de manera que si inclou algun d'aquests serveis, l'objecte constitueix una prestació de caràcter intel·lectual a efectes de la LCSP –i correspondrà aplicar les especialitats que la LCSP preveu per aquests tipus de contractes–, en la mesura que, com s'ha dit, per decisió legislativa, no procedeix qüestionar el caràcter intel·lectual dels serveis esmentats.

III. Qüestió diferent, però que també convé recordar, és la relativa al caràcter de *numerus apertus* de la llista de serveis inclosos en la disposició adicional quaranta-unena de la LCSP, d'acord amb el seu tenor literal i amb el fet que les especialitats s'estableixen en la LCSP per als serveis de caràcter intel·lectual i no només per aquests serveis enumerats en dita disposició.

Per tant, és possible apreciar també el caràcter intel·lectual d'altres contractes diferents als esmentats en aquella disposició, de manera que en cas de contractes que no tinguin per objecte serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme, sí que caldrà fer-ne l'anàlisi d'aquest caràcter intel·lectual sobre la base de la normativa en matèria de propietat intel·lectual, de manera que hauran de considerar-se d'aquest caràcter pel fet de ser innovadors, creatius o originals i portar associats processos mentals pròpiament humans que els confereixi un caràcter nou i permetin diferenciar-los d'altres preexistents.⁸

nos encontramos ante una prestación innovadora, creativa y dotada de tal originalidad que debe ser calificada como intelectual a los efectos contemplados la normativa vigente en materia de contratación pública”.

Per la seva banda, mantenen també aquesta postura la Junta Consultiva de Contractació Administrativa d'Aragó en l'[Informe 6/2019, de 29 d'octubre](#), en el qual afirma que “buena parte los objetos contractuales potenciales que aparecen referenciados en la citada Disposición adicional cuadragésima primera de la LCSP no están protegidos expresamente por derechos de propiedad intelectual, y pese a ello, no hay discusión en la doctrina sobre su naturaleza de prestaciones de carácter intelectual debido a su expreso reconocimiento legal”; el Tribunal Administratiu de Contractes Públics d'Aragó en l'[Acord 86/2020, de 30 d'octubre](#); i el Tribunal Administratiu Foral de Recursos Contractuals de Biscaia en l'[Acord de 9 de setembre de 2020](#), en el qual manifesta que “la nueva regulación contenida en la LCSP precisamente lo que permite es superar el debate interpretativo del concepto de prestación de carácter intelectual a los efectos contemplados en la propia LCSP cuando se trata de servicios de arquitectura, ingeniería, consultoría y urbanismo, evitando así la necesidad de entrar a examinar de forma casuística si se dan o no en ese tipo de contratos las notas de creatividad, innovación y originalidad”.

⁸ En aquest sentit, i entre molts altres pronunciaments relatius a la concurrència d'aquest caràcter, es pot recordar que el Tribunal Suprem afirma, en la [Sentència núm. 253/2017, de 26 d'abril \(rec. 2012/2014\)](#), que “prevalece una conceptualización objetiva de la originalidad, que conlleva la exigencia de una actividad creativa que, con independencia de la opinión que cada uno pueda tener sobre los logros

Per tant, cal respondre la qüestió plantejada en el sentit que efectivament s'han de qualificar com a prestacions de caràcter intel·lectual, d'acord amb la disposició addicional quarantzena de la LCSP i amb els efectes que estableix la LCSP, els serveis inclosos en els CPV del Reglament (CE) núm. 2195/2002 amb aquesta denominació. A més, també caldrà considerar com a prestacions de caràcter intel·lectual les que tinguin el caràcter d'innovador, creatiu o original en els termes assenyalats en la normativa en matèria de propietat intel·lectual.

IV. Pel que fa a la darrera qüestió plantejada, sobre si la previsió de l'article 145.4 de la LCSP –relativa a què en els contractes que tinguin per objecte prestacions de caràcter intel·lectual els criteris relacionats amb la qualitat han de representar almenys el 51% de la puntuació assignable en la valoració de les ofertes–, s'ha d'aplicar en els contractes denominats com a serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme en el Reglament (CE) núm. 2195/2002 que estableix els CPV, cal donar una resposta afirmativa, atès el que s'ha assenyalat a la consideració jurídica anterior. Així, en la mesura que tots els objectes contractuals inclosos en els CPV de serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme són de caràcter intel·lectual a efectes de la LCSP i que les especialitats establertes en l'article 145 de la LCSP s'apliquen a totes les prestacions de caràcter intel·lectual, resulten d'aplicació als contractes amb aquells CPV dites especialitats, tant l'exigència que els criteris relacionats amb la qualitat representin, com a mínim, el 51% de la puntuació total, com la relativa al fet que el preu no pot ser l'únic factor determinant de l'adjudicació.⁹

Adicionalment, convé assenyalar que en els casos de contractes mixtos que engloben diverses prestacions, ha de ser el caràcter intel·lectual de la prestació principal la que en determini l'aplicació d'aquestes especialitats.¹⁰

estéticos y prácticos del autor, dote a la obra arquitectónica de un carácter novedoso y permita diferenciarla de otras preexistentes”.

⁹ L'Òrgan Administratiu de Recursos Contractuals d'Euskadi afirma, en la Resolució [123/2018, de 28 de setembre](#) –que es reproduïx en la Resolució [124/2018](#), també de 28 de setembre–, que “los criterios relacionados con la calidad que, conjuntamente, deben sumar el 51 por ciento de la ponderación global para satisfacer el requerimiento del artículo 145.4 de la LCSP son los referidos a aspectos cualitativos, medioambientales, sociales e innovadores” i que “la expresión aspectos cualitativos referida a los criterios de adjudicación reconduce a los criterios recogidos en el artículo 145.2 de la LCSP (“criterios cualitativos”), en el que, por cierto, también se incluyen separadamente los criterios sociales y medioambientales, que la Exposición de Motivos menciona separadamente de los criterios cualitativos”.

¹⁰ Tal com ha assenyalat la Junta Consultiva de Contractació Pública de l'Estat en l'Informe 20/19, ja esmentat, “el contenido de cada prestación debe valorarse por su importancia en relación con el todo unitario que constituye el contrato, de manera que aunque exista una prestación basada en una creación intelectual y original, si tal prestación no es mayoritaria en el conjunto del contrato, no se puede sostener que estamos en presencia de un contrato cuyas prestaciones tengan carácter intelectual a los efectos de la aplicación de las reglas de selección del contratista que establece la ley”.

Sobre la base de les consideracions anteriors, la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa formula les següents

CONCLUSIONS

I. D'acord amb la disposició addicional quaranta-unena de la LCSP, s'han de qualificar, *ex lege*, com a prestacions de caràcter intel·lectual i amb els efectes que estableix la LCSP, tots els objectes contractuals inclosos en els CPV de serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme que el Reglament (CE) núm. 2195/2002, modificat pel Reglament (CE) núm. 213/2008 classifica amb aquesta denominació.

II. En el cas de contractes no inclosos en la disposició addicional quaranta-unena de la LCSP, atès el caràcter de *numerus apertus* de la llista de serveis inclosos en aquesta disposició, cal fer l'anàlisi del caràcter intel·lectual sobre la base de la normativa en matèria de propietat intel·lectual, de manera que s'hi hauran de considerar els que tinguin el caràcter d'innovador, creatiu o original i portin associats processos mentals pròpiament humans que els confereixi un caràcter nou i permetin diferenciar-los d'altres preexistents.

III. Als contractes de serveis d'arquitectura, enginyeria, consultoria i urbanisme inclosos en la disposició addicional quaranta-unena de la LCSP, així com els que no hi estan inclosos però que s'han de considerar de caràcter intel·lectual un cop se'n constaten els components d'innovació, creativitat o originalitat, els resulten d'aplicació les especialitats previstes en l'article 145 de la LCSP relatives als criteris d'adjudicació –tant l'exigència que els criteris relacionats amb la qualitat representin, com a mínim, el 51% de la puntuació total, com la relativa al fet que el preu no pot ser l'únic factor determinant de l'adjudicació. En els casos de contractes mixtos que engloben diverses prestacions, cal estar al caràcter intel·lectual de la prestació principal per determinar l'aplicació d'aquestes especialitats.

Barcelona, 17 de novembre de 2022